

TEZA:

Skarbnik Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych odpowiada za gospodarkę finansową Rady, a w szczególności za egzekwowanie należności Okręgowej Izby Radców Prawnych.

Skierowanie przez skarbnika do skarżącego wezwania do zapłaty kosztów postępowania dyscyplinarnego w związku z prawomocnym orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie można w żadnym razie uznać za próbę wyłudzenia środków, jak twierdzi skarżący.

WO-41/23

POSTANOWIENIE

z dnia 25 maja 2023 roku

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Piotr Karwat
SWSD Sławomir Bereza

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2023 r. na posiedzeniu

odwołania radcy prawnego A. M. na postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 16 grudnia 2022 roku sygn. akt GRD 27/2022 o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 16 grudnia 2022 roku sygn. akt GRD 27/2022 o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2022r. sygn. akt GDD 27/2022 Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w sprawie możliwości dopuszczenia się przez radcę prawnego X.Y. przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na naruszeniu art. 11 ust.1, art.50 ust.1 i art. 52 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na tym, że przekroczył swoje uprawnienia jako funkcjonariusza publicznego, działając na szkodę interesu publicznego lub prywatnego poprzez skierowanie do Skarżącego wezwania do zapłaty kosztów postępowania dyscyplinarnego w związku z prawomocnym orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 26 marca 2021 r. sygn. akt D-41/20 oraz Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie z dnia 21 września 2021 r. sygn. akt WO-89/21, co stanowić miało by czyn sprzeczny prawem i zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1981r. o radcach prawnych, w zw. z art. 11 ust.1, art.50 ust.1 i art. 52 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Od powyższego postanowienia odwołanie wywiódł radca prawny A.M. W odwołaniu skarżący wywiódł, że zachowanie skarbnika X.Y., który w ocenie skarżącego usiłował wyłudzić od skarżącego nienależne pieniądze (nie przedstawiając podstawy prawnej żądania ani dokumentów uzasadniających jego zachowanie), które należały się KIRP w Warszawie, jest bezprawne. Skarżący podniósł również, że skarbnik A.M. nie powiadomił KIRP Warszawa o podejmowanych przez siebie samorzutnie działań na rzecz KIRP Warszawa, choćby po to by ten legitymizował jego zachowanie. Nadto podkreślił, iż w innej sprawie (D 43/20) wraz z dziekanem OIRP, na ich zlecenia Patrycja Sobieraj za pomocą organu egzekucyjnego wyprowadziła nielegalnie środki finansowe z mojego rachunku bankowego (zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne mimo uiszczenia przez skarżącego należności – wierzytelność nie istniała).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje:

Wniesione odwołanie nie zawiera usprawiedliwionych podstaw i w konsekwencji zaskarżone postanowienie należało utrzymać w mocy.

Postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia ze skargi na postępowanie radcy prawnego X.Y. jest prawidłowe. Zarzuty stawiane radcy prawnemu X.Y. przez skarżącego nie mogą stanowić podstawy jego odpowiedzialności dyscyplinarnej. W uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego w sposób szczegółowy odniósł się do stawianych zarzutów i wyjaśnił, dlaczego nie mogą one stanowić podstawy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 64 ustawy o radcach prawnych.

Zarzuty skarżącego w odwołaniu w zasadniczej kwestii powielały dotychczasowe jego uwagi i twierdzenia. Odnosząc się jednakże do konkretnych zarzutów tj. że skarbnik X.Y. usiłował wyłudzić od skarżącego nienależne pieniądze (nie przedstawiając podstawy prawnej żądania ani dokumentów uzasadniających jego zachowanie) bowiem środki te należały się KIRP w Warszawie - wskazać należy, iż Zastępcę Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie wskazał, iż zgodnie z § 24 pkt. 4 regulaminu działalności samorządu radców prawnych i jego organów stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 204/XI/2021 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych (dalej Regulamin) *Skarbnik rady odpowiada za gospodarkę finansową rady, a w szczególności odpowiada za egzekwowanie należności okręgowej izby radców prawnych*, nadto Wyższy Sąd Dyscyplinarny zauważa, iż zgodnie z art. 71 ust.2, 2a, 2b ustawy o radcach prawnych *Wykonanie kar dyscyplinarnych należy do dziekana rady okręgowej izby radców prawnych, zaś prawomocne orzeczenie w zakresie kary pieniężnej oraz kosztów postępowania stanowi tytuł egzekucyjny w rozumieniu art. 777 Kodeksu postępowania cywilnego i po nadaniu mu klauzuli wykonalności przez sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę sądu dyscyplinarnego, który wydał to orzeczenie, podlega wykonaniu w drodze egzekucji prowadzonej w trybie tej ustawy. W postępowaniu egzekucyjnym, o którym mowa w ust. 2a, czynności przewidziane dla wierzyciela podejmuje dziekan rady okręgowej izby radców prawnych tej izby, której ukarany był członkiem w dacie uprawomocnienia się rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej oraz kosztów postępowania dyscyplinarnego. Zgodnie zaś zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym*

wyjaśnieniami radcy prawnego X.Y., iż wszelkie wpłaty przekazane na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych przekazane na rachunek izby (...), zostałyby przekazane na rzecz KIRP w Warszawie. Podkreślić należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (wezwanie do zapłaty z dnia 28.02.2022 r. – k. 3 akt) wskazuje iż wpłaty na konto OIRP należy dokonać na konto OIRP , nie przeczy to jednak wpłacie należności 1.500 zł zasądzonych na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie na konto KIRP w Warszawie.

Odnosząc się do kolejnego z zarzutów tj. iż w sprawie **D 43/20** na zlecenie radcy prawnego X.Y. oraz dziekana OIRP za pomocą organu egzekucyjnego wyprowadziła nielegalnie środki finansowe z rachunku bankowego skarżącego (zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne mimo uiszczenia przez skarżącego należności) niestety nie jest objęte przedmiotowym postępowaniem, bowiem postawą skargi były zarzuty dot. nieetycznego zachowania radcy prawnego X.Y. w sprawie **D 42/20**.

Z wyżej wymienionych względów zaskarżone postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego odpowiada w pełni przepisom prawa mającym zastosowanie w niniejszej sprawie, dlatego też Wyższy Sąd Dyscyplinarny przy Krajowej Izbie Radców Prawnych nie znalazł podstaw do jego uchylecia i utrzymał je w mocy.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.